ANUL XII. No. 1312 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 2 Aprilie 1934

M8374

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Sportul în anecdote...

Greva foamei

De curând, la Santiago, un match de box între americanul Sasaki şi belgianul Arthur Schackels a fost disputat cu atât de putină convingere, încât oficialii au hotărât să nu se plătească bursele boxerilor.

A doua zi dimineaţa însă, spre marea sa mirare, preşedintele Comisiunii de box, văzu instalat la poarta sa pe mexican, care-i declară că rămâne acolo nemâncat, până i se va plăti bursa.

Greva aceasta a foamei îl convinse pe preşedinte, care dispuse să se plătească imediat bursele reţinute o zi înainte.

Nu ştim dacă procedeul acesta este convingător şi la noi. De aceia, nu-l recomandăm...

Un judecător sportiv

Pompierii din Viena au fost alarmaţi în Noembrie 1933, de un semnal automat de incendiu.

Toate posturile vieneze de pompieri s'au îndreptat vertiginos spre locul incendiului. Dar n'au găsit decât geamul aparatului de semnalizare, spart. Nici o urmă de incendiu.

Poliţia a făcut imediat o razie prin cartier şi a prins un beţiv pe care l'a arestat, sub învinuirea de a fi dat el semnalul.

In faţa tribunalului, arestatul a declarat că nu-şi aduce aminte de nimic. Că n'a făcut altceva decât să sărbătorească cu câtiva prieteni matchul nul (2-2) făcut de Austria cu Scoţia la Glasgow. Şi că — asta îşi aducea aminte — a băut de bucurie cinci chilograme de vin, partea sa.

Cu un zâmbet indulgent în colţul buzelor, judecătorul l'a achitat, motivându-şi astfel sentinţa:

«Inculpatul a fost victima entuziasmului său pentru foot-ball»...

Recunoştinţă

Arsenal, marele club londonez de football, nu l-a uitat pe Herbert Chapman, fostul său manager, care a stiut — mai bine decât oricare altul — să-i alcătuiască echipă, şi să-i înlesnească succese răsunătoare.

Veniturile regretatului Chapman — a murit acum câtva timp — se ridicau la aproximativ 300.000 de franci pe an. Doamna Chapman participa deasemeni la viaţa sportivă a soţului său, exercitând — la sediul clubului Arsenal — funcţiunea de stăpână a casei.

Primea invitaţii, avea pentru fiecare un cuvânt amabil şi se străduia să creeze în jurul faimoasei echipe, o cordială atmosferă de simpatie.

Chapman a murit.

Doamna Chapman însă, activează şi astăzi.

Conducătorii Arsenalului ştiu ce însemnează recunoştinţa...

Origina rugbyului

Ştiţi cum s'a născut rugbyul? Dintr'un moment de distracţie al unui jucător...

In 1832, un elev de liceu din oraşul Rugby (Anglia), numit Villiam Ellis, a fost invadat în cursul unui match de football de o inspiraţie poznaşe: a luat balonul în mâini şi a fugit cu el până în goall.

Scandalul a fost enorm.

Dar, aşa s'a născut rugbyul pe care footballiştii l-au primit atât de rău, în cât în 1863, o petiţie colectivă a cluburilor de football a cerut suprimarea lui.

Bine înţeles că petiţia n'a avut succes.

Spre norocul nostru, desigur.

Fiindcă altfel, n'am mai fi putut înregistra astăzi «încăerările» dela Şosea, Un fel de rugby cu scene afară din program...

Săptămâna

Inventivitatea federaţiei de football a avut eri din partea publicului spectator a 14 oraşe româneşti, o copioasă răsplătire. «Cupa României», competiţiune aproape anexă a Diviziei Naţionale, s'a dovedit din chiar primul an al înfăptuirii, sortită unui succes desăvârşit şi căruia o Duminică sumbră de sfârşit de toamnă n'a reuşit să-i răpească nimic din farmecul aproape special. La Bucureşti, cel puţin, unde vântul a pustiit străzile centrale, terenul Unirii Tricolor a fost luat cu asalt de un public din ce în ce mai erudit, din ce în ce mai pasionat şi mai dornic de football bun. Măsura în care năzuinţele îndreptăţite i-au fost satisfăcute, rămâne să cercetaţi la rubrică Aici vom menţiona doar că Unirea Tricolor a reuşit unul din acele tururi de forţă cari consacră un club şi care destramă legende închegate viguros în conştiinţa publicului. Pentrucă un lucru e cert: se mai găseau în Bucureşti o sumedenie de oameni, cari continuau să pună memorabilul 6—0 al Venus-ului şi primul 1—0 al Unirii Tricolor cu răsfăţatul C. A. O. în sarcina veşnicului passepartout al footballului românesc: incertitudinea... balonului.

Certitudinea în «incertitudine» a mai slăbit aşa dar, odată cu eşirea din competiţie a C. A. O.-ului, ceiace constitue, fără îndoială, o diminuare a interesului pentru viitoarea desfăşurare. Luptă fără învinşi însă mai există, aşa că trebue să ne mulţumim şi cu ce a rămas..

La rugby situaţia-i aproape similară, deşi campionatul României se dispută mereu în Bucureşti de atâta amar de vreme. Eri T. C. R.-ul a învins pe campioni, pentru cari ceiace va urma nu-i interesează decât în subsidiar. Nu înseamnă însă că vor depune mai puţină vlagă şi mai puţină râvnă ca întotdeauna, pentrucă altfel jucat, rugby-ul nu mai e rugby. Iar spectatorii, cari se înmulţesc ca epurii, n'ar mai avea pentru ce-şi pierde timpul pe teren, de vreme ce spectacolul trebue plătit în orice caz...

Crossul, devenit dintr'o lăudabilă iniţiativă un sport şcolar prin excelenţă, a avut două zile pline. Sâmbătă, 145 elevi bucureşteni împărţiţi pe categorii au disputat campionatele şcolare, iar Duminică primăria sectorului IV Verde a patronat concursul dela «Venus», în care Dinu Cristea a găsit un nou prilej să evidenţieze calităţile unui alergător de mare valoare. Sârguinţa care se depune pe acest tărâm n'are a mai

L. ROŞIANU

(Continuarea în pagina II-a)

Când se joacă matchul Jugoslavia-România

15 Aprilie, 6 Mai sau 29 Aprilie

Data matchului Jugoslavia-România, nu se cunoaşte încă. Printr'un acord intervenit la Belgrad, între d. dr. Andreevici reprezentantul Jugoslaviei şi d. inginer Balaci din partea României, acord ratificat de F.I.F.A. fusese vorba ca matchul să se dispute la 6 Mai.

Au intervenit însă împrejurări neaşteptate, elemente noui, cari ne fac să credem că chestiunea datei matchului este departe de a fi uetă şi în momenul de faţă e cazul să afirmăm că situaţia este deschisă.

Chestiunea a fost mult desbătută în presa noastră.

S'au formulat numeroase păreri, s'au pus to tfelul de ipoteze; din tot ce s'a scris, a reeşit că toate ştirile au ca origine birourile Rombolului.

Deci în desbaterea unei atari situaţiuni, nu poţi fi unilateral, nu poţi trage concluzii din informaţiile unei singure părţi. Cu atât mai mult cu cât în cazul de faţă există trei părţi, cu tot atâtea puncte de vedere.

In reportajul de faţă, ne-am propus să prezentăm chestiunea matchului Jugoslavia-România, ţinând seama de informaţii oficiale dela Belgrad, de punctul de vedere susţinut de F.I.F.A şi natural de

PUNCTUL DE VEDERE ROMANESC

F.R.F.A. susţine că nu cunoaşte decât data de 6 Mai şi că această dată derivă dintr'un acord, ratificat de F.I.F.A.

Apoi, în faţa manevrelor pentru ca matchul să se dispute la 15 Aprilie, federaţia noastră răspunde categoric: «nu se poate vorbi de 15 Aprilie, pentru că nu există nici un acord între Jugoslavia şi România în acest sens, deşi din corespondenţa Fifei, reesă existenţa sau mai bine zis faptul că jugoslavii au anunţat la 12 Ianuarie c'au încheiat un astfel de acord».

Culmea este că, d. Schricker secretarul federaţiei internaţionale de football, a comunicat d-lui Luchide că matchul se joacă la 15 Aprilie, pentrucă Jugoslavia a anunţat «că a ajuns la o înţelegere cu România în acest sens».

De înţelegerea aceasta, nimeni din F.R.F.A. nu ştie nimic.

CE SUSŢIN JUGOSLAVII

Adevărul este că la Belgrad se crede în mod cert că matchul se dispută la 15 Aprilie. De altfel toate pregătirile s'au făcut în funcţie de această dată. De pildă, în momentul de faţă echipa este formată şi se află concentrată într'o staţiune climatérică. Până şi trenurile speciale cari trebue să aducă sportivi belgrădeni, au itinerariul fixat, ca şi cum matchul s'ar disputa la 15 Aprilie.

Cum au ajuns la această dată?

In urmă cu 4 luni a fost o corespondenţă — fără rezultat — între Belgrad şi Bucureşti ca matchul să se dispute la 15 Aprilie. De corespondenţa aceasta a aflat şi F.I.F.A., care a profitat de împrejurare şi a recomandat ca matchul să fie antidatat. A fost suficientă o singură intervenţie a forului internaţional, ca jugoslavii să creadă că matchul se dispută la 15 Aprilie.

CE CERE F.I.F.A.

Forul internaţional nu admite data de 6 Mai, nu impune însă, nici data de 15 Aprilie.

Reclamă un lucru: ca hotărârea principială luată de comisia de organizare, conform căreia rezultatele eliminatoriilor să fie cunoscute până la 1 Mai, să fie respectată şi în grupa Jugoslavia-Elveţia-România.

Aceasta pentru că la 3 Mai se fixează programul definitiv al campionatului mondial.

FORMULA TRANZACŢIONALA

F. I. F. A. nu permite ca matchul să se joace la 6 Mai.

România nu poate accepta data de 15 Aprilie şi spre a nu împinge situaţia la soluţii forţate va propune *data de 29 Aprilie*. Această propunere se va face în cursul acestei săptămâni, după ce va fi cunoscut rezultatul pertractărilor în curs.

In cazul când matchul s'ar juca la 29 Aprilie, turul Cupei României fixat pentru această zi, se va desfăşura la 6 Mai, iar echipa naţională se va antrena la 15 Aprilie.

REP.

Covaci şi Bodola n'au dat nici un interview

Interdicţia pronunţată de F. R. F. A. trebue ridicată

Federaţia de football a luat zilele trecute o hotărâre drastică: a interzis componenţilor echipei naţionale orice contact cu presa, adică le-a impus o completă abţinere dela interviewuri. Jucătorii din această categorie sunt opriţi de a-şi face cunoscută părerea în ceeace priveşte partidele cu caracter internaţional la care participă.

Interdicţia aceasta a fost impusă de o serie de interviewuri publicate într'un ziar bucureştean, după întoarcerea jucătorilor dela Pardubice. In aceste interviewuri, Covaci, Bodola şi Pullock au făcut o seamă de aprecieri cu privire la jocul coechipierilor lor, aprecieri pe cari federaţia le-a găsit cu totul deplasate şi menite să învrăjbească în mod nepermis raporturile dintre jucătorii echipei noastre naţionale.

Ni s'a trimis spre publicare comunicatul F. R. F. A.-ului prin care se făcea cunoscută interdicţia şi l-am înserat în coloanele noastre, fără a-l comenta, pentrucă şi noi eram de părere că eşirile polemice ale jucătorilor «naţionali» constitue o abatere dela ţinuta impusă lor de rolul particular pe care îl deţin în viaţa noastră sportivă. Şi mai ales pentrucă aprecierile făcute în interviewurile incriminate, au atras după ele răspusurile celor vizaţi, nu mai puţin polemice şi nu mai puţin deplasate.

Eri însă, acest «scandal al interviewurilor» a fost desumflat instantaneu şi transformat într'o mică afacere de... mistificare.

Am primit la redacţie, vizita lui Covaci şi Bodola «autorii» interviewurilor cari au provocat drastica intervenţie a federaţiei. Aceştia ne-au declarat textual:

«Desminţim cu hotărâre

(Continuare în pagina VI-a)

S'a desfiinţat sala de arme a Cercului Militar

Cea mai veche sală de arme a fost găsită... fără utilitate

Scrima bucureşteană n'a fost de prea dese ori subiect de discuţii în presa românească, pentru că nu s'a manifestat niciodată cu amploare. Şi-a trăit o viaţă liniştită în diversele săli mai mult sau mai puţin frequentate, a organizat câteva asalturi de gală cu inexistent succes de public şi a dovedit totuşi o clasă destul de avansată la concursurile de peste hotare sau la cele din centrele importante din Ardeal.

In evoluţia scrimei româneşti, sala Cercului Militar, condusă de ani îndelungaţi de maestrul francez Pippart, a însemnat fără îndoială o piatră de hotar. Acolo şi-au desăvârşit cunoştinţele în arta scrimei elementele cele mai merituoase ale armatei noastre şi tot acolo şi-au cizelat aptitudinile strălucitii scrimeuri cu cari mai avem din când în când prilejul să ne fălim. Pentru că sala Cercului Militar a fost întotdeauna înzestrată excelent din toate punctele de vedere: cu instalaţii desăvârşite şi cu un conducător technic de o pricepere necontestată.

Iată însă că organele superioare ale armatei au hotărât desfiinţarea sălii. Motivul oficial al acestui act este faptul că dela o vreme ea a fost foarte puţin frequentată de către ofiţeri, cari au început să se desintereseze de sportul scrimei. Motivul acesta ni se pare ilogic, pentru că un Palat al Cercului Militar în capitala unei ţări, nu poate fi conceput fără sală de scrimă, indiferent dacă este sau nu frequentată intens. Scrima nu poate lipsi dintr'un astfel de edificiu, care — în particular fie zis — îşi permite luxul de a adăposti un hotel, două cinematografe, un automat, o bodegă, un restaurant, o sală de dans şi un magazin de confecţiuni.

Dacă intendenţa Cercului Militar a simţit nevoia să închirieze încă o sală pentru uzul vreunui nou local de consumaţie publică, n'avea decât să pună la bătae una din încăperile interioare rămase încă neutilizate şi să renunţe la ideea desfiinţării sălii de arme, singura care mai aducea aminte celui care pătrunde pe poarta marelui edificiu, că se găseşte într'un Cerc militar.

Ţările mici boicotează Olympiada dela Berlin?

Problema strângerii fondurilor pentru deplasare, la fel de complicată peste tot, actualizează ingenioasa propunere a d-lui Rimet: ţara organizatoare să finanţeze participarea ţărilor mici

Participarea noastră la Olympiada dela Berlin a fost pusă pentru prima oară în mod oficial, cu prilejul adunării generale de Duminică a UFSR. In amalgamul unor discuţii de tot felul, s'a ridicat problema fondurilor cari — la noi — au fost întotdeauna nodul gordian al deplasărilor la marile competiţiuni internaţionale. Din nefericire însă, problema s'a pus la fel ca şi în anii trecuţi şi s'au privit lucrurile prin vechea prizmă a nenorocitului leu olympic. Care nu produce, după străduinţe adesea lăudabile, nici strictul necesar întreţinerii pe o zi a reprezentanţilor eventuali la Olympiadă.

Interesant este însă că problema aceasta a început să fie dezbătută cu egală intensitate în toate ţările mici din Europa, pentrucă Berlinul exercită o atracţie extraordinară în rândurile lor.

Publicăm mai jos o interesantă scrisoare pe care ne-o trimite corespondentul nostru din Paris, şi în care se dezvălue unele lucruri extrem de importante cu privire la participarea olympică a ţărilor mici. Cum România este direct interesată în această materie socotim că această corespondenţă va constitui o contribuţie serioasă la cunoaşterea tuturor datelor problemei.

PARIS. — Preşedintele Fifei, d. Jules Rimet, este cunoscut, în deobşte, ca un om al soluţiilor practice. Activitatea sa în forul suprem al footballului, este din acest punct de vedere extrem de fructuoasă. De aceia, oridecâteori d. Rimet intervine într'o problemă oarecare, este ascultat cu atenţie desăvârşită. Clarviziunea de care a dat în atâtea rânduri dovadă este apreciată aşa cum se cuvine în cercurile sportive dela Paris.

Zilele trecute a vizitat capitala Franţei preşedintele federaţiei suedeze de atletism, care a avut o întrevedere cu d. Rimet în legătură cu participarea ţărilor mici la Olimpiada dela Berlin. Intrevederea a fost provocată în primul rând de faptul că preşedintele Fifei are o concepţie foarte interesantă asupra

rilor lipsite de posibilităţi materiale, de a participa la Olympiadă.

NU NE TREBUESC IMBOGAŢIŢI DE PE URMA OLYMPIADEI

Concepţia d-lui Rimet este următoarea: ţara care organizează probele olympice are, în alcătuirea actuală a competiţiei, trei avantaje imense, cari pun în directă inferioritate ţările nefavorizate de soartă.

Aceste avantaje sunt:

1) Statul respectiv înzestrează oraşul destinat să găzduiască probele olympice, cu un stadion construit după concepţiile cele mai moderne. La aceasta, comitetele olympice locale nu contribue nici cu o centimă, deoarece statul consideră sprijinul său nelimitat drept o chestiune de amor propriu şi de orgoliu naţional. Aşa dar, ţara organizatoare se alege de pe urma olympiadei cu un stadion de mare anvergură, care serveşte imens cauzei sportive locale. Amsterdam, Paris şi Los Angeles sunt exemple edificatoare. Berlinul va fi în curând, datorită monumentalului stadion dela Grunewald.

2) Se produce cu prilejul marilor manifestări sportive, o emulaţie extraordinară în masse. Ideea de sport pătrunde în păturile cele mai îndepărtate, astfel că propaganda făcută de Olympiadă într'o lună, nu poate fi egalată de 10 ani de sport intens.

Un avantaj, după cum se vede, de ordin pur sportiv, care atârnă extrem de greu în balanţă.

3) Un câştig material imens. Incasările cari se fac la Olympiadă rămân exclusiv comitetului olympic respectiv, care realizează astfel beneficii materiale fabuloase. Pentrucă nu are de făcut aproape nici o cheltuială din bugetul propriu, nici cu pregătirea competiţiei nici cu întreţinerea ei. Statul avansează sume, iar comitetul olympic încasează şi păstrează încasările.

toţi participanţii vin pe cheltuială proprie şi se întreţin din fondurile pe cari le aduc de acasă, organizatorii nefiind obligaţi să suporte nici un fel de cheltuială.

In acest fel de a proceda constă inechitatea care a dat loc la atâtea protestări şi la atâtea frământări în ţările cu mijloacele reduse, pentru cari organizatorii apar drept adevăraţi îmbogăţiţi ai Olympiadei.

(Continuarea în pagina 6-a)

Carnera îşi va apăra titlul în faţa lui Baer...

...la 14 Iulie, la New-York. Contractele au fost semnate. Bursele

89716

NEW-YORK 1. — Ultimul obstacol care se opunea perfectării matchului Carnera — Max Baer, pentru titlul mondial la toate categoriile, a fost înlăturat.

Jack Dempsey, managerul lui Baer, care refuzase să iscălească, s'a împăcat cu direcţiunea lui «Madison Square Garden» şi şi-a dat consimţământul.

Contractele au fost semnate eri.

Matchul va avea loc la 14 Iulie, la New-York.

Carnera va primi 37 la sută, din încasări. Baer va primi 15 la sută. Iar Dempsey, 7 la sută.

In prinsorile cari au şi început să se închee, Baer este favorit.

O fază din matchul Unirea-Tricolor — C. A. O

Covaci încolţit de Ghermelie, Sucitulescu şi Popescu